

Raksi utta laulua.

1. Buurien sodasta.
2. Ystäväänsä kaipaava.

Sepitki S. J. Järvinen.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3544 AHW

70: - Tampereella 1902,

Utkiebol. Tammerfors Nyheter in Kirjapaino.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Buurien sodasta.

Sävel: „Etelässä taunis Spanja“.

Etäisessä Afrikassa
Ompi kansa pienoinen,
Jonka maine kuuluu
Ili maailman lewiää.

Kansa joka Hollannista
Sinne siirtolaisena
Transwaalin tasavallan
Hänmaana omistaa.

Harva oli luvultansa,
Tuskin puolta miljoonaa
Koko tämä Buurikansa,
Jotka urhoin' sotivat.

Tämä kansa kohtaloisjaan
Kovaa ompe kokenut.
Kuin tuo ahnas Engelsmanni
Häti on raiwonnut.

Koska Buurit taas sen kuulit
Engelsmannin aikowan

Diteutta, vapautta
Soukemmalle ahdistaa.

Silloin Buurit, pienet, suuret,
Raikki kansa yhtenä,
Mkoiwat myös asehilla
Ijänmaata puolustaa.

Presidentti, ukko Kryger,
Kansan isä wakawa,
Tinkiä ei enään anna
Englanninkaan mahtawan.

Mutta Herraan luottamalla
Kansan tahdon täyttääpi,
Urhoisia poikiansa
Sotilaitfi käyttääpi.

Yksi aina kymmenelle
Dmpi nähty riittäwän,
Eikä pääse Engelsmanni
Maineen wiljaa niittämään.

Kulunut on kaksii vuotta
Kuin on jota raiwonnut,
Baan ei Buurein urhoollisuus
Sittenkään oo alennut.

Nuoret, vanhat, naiset, lapset,
Kaikki kansa yhtenä,
Näyttänyt on Englannille
Sekaisinta wyhytiä.

Kenraal' Kronje, urhoollinen,
Paljon kesti alussa,
Dewet, Botha merkillinen,
Niinkuin sankar' saduissa.

Monta muuta merkillistä
Sankaria mahtavaa,
Jotka pientä buurikansaa
Taitavasti johtawat.

Warmaankaan ei Engelsmanni
Tuota luullut alussa,
Että pieni Buurijoukko
Häntä woisi vastustaa.

Buurein kultakainannoita
Hartaasti kun halasi,
Joita pyhtäin omistella
Tämän jodan aloitti.

Baan ei vielä kulkaronsa
Ole tuosta paisunut,
Baan on welka waltiolle
Hirweästi enennyt.

Häpeätä Englannille
Tämä jota saattanut,
Tuhansia miljoonia
Turmioffi haaskannut.

Kuinka monen mamman poika
Sortuu tässä sodassa,
Jotka oisi kodin turva
Kotimaassa omassa.

Kuinka kauvan vielä kestää
Tämä jota turmion,
Sitös Heria mahda estää
Wäkivaltaa wäärhyden.

Buurein maine, urhoollisuus
Nli maailman leviää,
Kuin Engelsingmanni ravoittelee
Kuffaroonja fewiää.

Buuri- nainen werrattawa
Ompi naaras-leijonaan,
Jot' ei lepy Englannille
Enää tofi milloinkaan.

Ystäväänsä kaipaava.

Sävel: „Otelässä launis Spanja“.

Diisko mulla laulun lahjat
Niinkuin muilla monella,
Kertoella elämäni
Lausehilla somilla.

Baan on mulla kankee kieli
Sanojani laatimaan,
Sekä ahdas järjen mieli
Julkaisemaan tunteitan'.

Siksi ompe sydämeni
Surujeni hautana
Dottaessa ystävääni,
Joka on nyt kaukana.

Siksi silmän' hellä kyynel
Postilleni wierähtää,
Niinkuin kupla syvän veden,
Sonne kiivi wiskataan.

Siksi rinta kohoapi
Lailla lahden laineiden,
Siksi sydän sykkäilepi
Niinkuin aallot loiskien.

Ystäväni kauvas lähti
Merem yli menemään,
Minun tänne yksin jätti
Perähänsä suremaan.

Lupasi hän pian tulla,
Vuoden kahden perästä,
Kulunut on kohta kolme
Eikä tullut vieläkään.

Onko kuollut kultaiseni,
Maltoin alle haudattu,
Vaiko maalla wierahalla
Bihollisen' wangittu?

Missä wiivyt, ystäväni,
Sydämeni lemmitty,
Tai olenko mä ijäisesti
Sinulta jo hyljätty?

Jos ois mulla linnun siivet,
Pianpa sinut etsisin,

Ettei juru jurmaamahan
Minua niin ehtisi.

Harvoin saapi rannan haapa
Lewon myrskyn tuulilta,
Lepoa ei sydämeni
Löydä ennen sinua.

Ohanasti, firkkahasti
Loistaa illan tähtönen,
Loistaneeko onneheni
Tähti enään minulle.

Sanaa kaks armaaltani
Dnnen' taiwaan firkastaa,
„Sjāti oon uskollinen“
Ilon toisi minulle.

Anna armas äänes kuulla,
Sanaa kaks firjoita,
Se se toisi ilon mulle,
Eläväsi ilmoita.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

